

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta šte. 18
Peduredništvo:
Trst, Viesle delle Rose šte. 7

Polletna naročnina . Lir 800
Letna naročnina . Lir 1.500
Letna inozemstvo . Lir 2.500
Poštno ček. račun: šte. 24/12410

Leto IX. - Štev. 31

Gorica - četrtek 1. avgusta 1957 - Trst

Posamezna številka L. 30

Bolezni in zdravilo sodobne družine

Da je sodobna družina bolna, se ujemajo vsi sociologi in moralisti. Kot ostale ustanove človeške družbe preživlja tudi družina neko krizo, ali se bolje okužila so jo razne bolezni, ki resno ogrožajo njeno funkcijo, njeno poslanstvo in sam obstoj človeške družbe. Pri tem mislimo predvsem na civilizirani del človeške družbe, ki je ostalemu človeštvu mentor in učitelj. To bolezensko stanje moderne družine pa zbujajo zaskrbljenost pri družboslovcih, ki iščejo zato zdravil in sredstev, kako priti v okoliš tem boleznim. Ta namen si je v preteklem mesecu juliju zastavil v Bordeauxu tudi 44. socialni teden francoskih katoličanov. Zbralo se je na njem 1400 udeležencev iz vse Francije, da poslušajo predavanja in izsledke najbolj izkušenih in učenih francoskih sociologov iz vrst laikov in duhovnikov. Marsikaj so tam povedali in ugotovili, toda za nas je najvažnejša beseda sv. očeta, ki jo je ta v posebnem pismu naslovil na predsednika socialnega tedna prof. Karla Floryja. V tem pismu sv. oče z globokostjo, ki mu je lastna, prikazuje nekaj najbolj perečih problemov družine.

NAUK SV. OČETA

Papeško pismo najprej ugotavlja, da se zdi, da je prišel čas, ko tako bogoslovci kakor sociologi, gospodarski in pravniški začnejo resno študirati sodobne pogoje, v katerih se razvija domača skupnost, pa tudi zmote, katerim je bila družinska skupnost poverjena v preteklosti, ter o nujnih popravkih družinske skupnosti. V zadnjih časih je možno z optimizmom ugotoviti nekatere poizkuse v dobro družini, a ne smemo prezreti groženj in nevarnosti za družino, ki so razporoka in njene posledice, obžalovanja vredna zloraba zakonske zveze, grešna naklonjenost zakonskega onanizma. Te pregrehe grozijo uničiti družino v njenem bistvu. Njim se pridružuje še stanovanjska kriza, ki prinaša moralne, socialne in higienske nevarnosti, dočim na vzgojnem polju skuša neke vrste politika pridržati sebi pravico vzgoje, ne da bi upoštevala pravice staršev.

V svojem pismu pa sveti oče pokaže tudi na nevarnosti za trdnost družine. Med prvimi navaja delo matere izven domače hiše, opozarjajoč, kako so pogosto vse socialne ustanove ustanovljene zato, da bi odpravile vse te neurejenosti, ki uničujejo družino, pogosto pa postanejo le sredstva, da začasno omilijo zlo, ne prinašajo pa rešitve in pomoči globokim vzrokom neurejenosti družin.

Pismo se dotakne tudi problema odnosov med državo in družino: Za kristjana, tako papež v pismu, je pravilo, ki omogoča z gotovostjo določiti pravice in dolžnosti družine v državi in ki se more povzeti v stavku: ni družina radi družbe, marveč družba radi družine. Država mora brez dvoma braniti, ščititi družino, a predvsem jo mora spoštovati.

Nato pa pismo dobesedno pravi: »Danes kakor včeraj mora biti družina močna in spoštovanju očetne oblasti, zdrava in neokrnjena v zvestobi moralnemu in verskemu zakonu, imeti mora možnost, da normalno izvaja svojo moralno in socialno opravilo ter tako doprinese k skupnemu dobremu na način in v vrednosti, kakor ji je dano v njenem bistvu. V ekonomskih in družinskih ustanovah mora dobiti družina izpolnitvev in v sklopu z drugimi družinami mora dati družina kot taka tudi svoj doprinos pri u-

stvarjanju pravega medsebojnega razmerja med ljudmi. Javne ustanove in zasebne pobude pa naj doprinejo svoje k utrditvi družine in njene skupnosti, naj povečajo njeno življenjsko moč in dejavnost, naj jo podpirajo, ne da bi jih morala družina zato nadomestiti; predvsem pa naj one vrnejo družini Boga. Da so na Boga pozabili, v tem je bil v preminogih primerih prvi in bistveni vzrok zla, ki danes uničuje osnovno celico človeške družbe, družino.«

ZAKLJUČEK

Na drugem mestu prinašamo kratke pregled o družini v Sloveniji

Za združitev Nemčije

V zadnjem času je vprašanje nemške združitve spet predmet živahnih razprav in politične ter diplomatske dejavnosti. Tako sta v teh dneh spregovorili obe nemški strani, vzhodna in zahodna, ter podali svoje stališče do tega perečega in težko rešljivega problema.

Prva se je oglašila vzhodnonemška vlada, ki pa ne predstavlja nikogar razen sebe in tajne policije. Ministrski predsednik Grotewohl je predlagal, naj bi ustanovili nemško konfederacijo, ki bi obsegala Vzhodno in Zahodno Nemčijo. To bi bil po njegovem prvi korak k združitvi obeh Nemčij v skupno državo. Obe Nemčiji naj bi izstopili iz atlantskega oz. varšavskega pakta, vse tuje čete pa naj bi zapustile nemško ozemlje. Da pa predlog vzhodnonemške vlade ne more pripeljati k resnično demokratični združitvi Nemčije, je jasno razvidno iz tega, da Grotewohl zavrača idejo o svobodnih volitvah. — Iz tega nujno sledi, da Bonn tega predloga ni mogel drugače kot zavrniti. S tem se je strinjala tudi socialnodemokratska opozicija, ki navadno išče svoja pota v zunanji politiki. Poleg tega Zahodna Nemčija ne more priznati tkzv. Nemške demokratične republike, ki s pomočjo Moskve tlači pod svojo diktaturo 15 milijonov Nemcev. Sporazum med obema bi bil mogoč le, če bi bili obe stranki resnični predstavnici ljudstva. Zato pa tudi Sovjetska

pod sedanjim komunističnim režimom. Iz njega je razvidno, kako je tudi sedanja slovenska družina botna na istih boleznih kot drugod, morda še huje, kajti komunistična etika v nekaterih ozirih družino naravnost sistematično uničuje. To velja posebno glede spolnega izživljanja pred zakonom in v zakonu. Onanizem ali kontracepcija, kot imenujejo to stvar z novo besedo, je postala opravičeno sredstvo za omejevanje rojstev in s tem za ropanje družine njenega prvega sadu, otrok. Pa tudi druge razvade so se razpasle. Pa ne samo na oni strani meje, tudi po naših vaseh, okrog Gorice in Trsta, je položaj isti. Zato je prav, da se vsi zamislimo in ob nauku Cerkve skušamo vrniti zdravje našim družinam, dokler je čas.

zveza igra na svoje že obrabljene strune, po katerih naj bi bila nemška združitev odvisna le od bonnske in pankowske vlade. Ona namreč ve, da Zahod ne bo nikdar pristal na to; s tem pa še za nedoločen čas podaljšuje svoje gospodstvo onstran Labe.

Veliko pozornost je vzbudila štiristranska izjava, ki so jo v Berlinu podpisali predstavniki ZDA, Velike Britanije, Francije in Zahodne Nemčije. Ta izjava naj bi služila kot temelj za nadaljnja pogajanja o nemškem vprašanju. Med glavnimi točkami je predvsem zahteva po svobodnih volitvah po vsej Nemčiji. V izjavi nadalje poudarjajo zastopniki štirih vlad, da nemška svoboda in neodvisnost ne moreta zavisei od neke diktirane nevtralnosti; nemški narod sam naj odloči o pripadnosti kakemu obrambnemu paktu. V slučaju, da bi združena Nemčija pristopila v Atlantski pakt, so zahodne sile pripravljene na posebno jamstva Sovjetom v okviru evropskega varnostnega pakta. Hitra rešitev nemškega vprašanja bi po mnenju zahodnih vlad prispevala tudi k pospešitvi za doseg razorožitvenega sporazuma.

Moskva je že negativno komentirala štiristransko izjavo. Boji se namreč svobodnih volitev v svojem delu Nemčije, saj bi te brez dvoma izpodrinile sovjetski vpliv v tem delu Evrope.

Politični teden v Italiji

Italijansko politično življenje je prejšnji teden zelo razgibala vest o izstopu poslanca Giolittija iz komunistične partije. Giolitti je nato podal ostavko tudi na poslansko mesto, kar pa je zbornica z veliko večino zavrnila. Poslanec Giolitti je dvignil precej prahu v KPI, ko se je ob znanem Hruščevem napadu na Stalina zavzel za demokratizacijo v italijanski komunistični partiji. Ker pa v stranki ni prišlo do nobenih sprememb, je Giolitti sklenil iz nje izstopiti. Vse demokratične politične stranke so to vest sprejele z vidnim zadovoljstvom, ker vidijo v tem znak razkroja v komunističnem sistemu.

V središču političnega zanimanja je sedaj vprašanje o agrarnih pogodbah. Predsednik vlade Zoli želi začeti razpravo o tej zadevi že pred parlamentarnimi počitnicami. Stališča raznih strank pa so si zelo nasprotna. Že krščanska demokracija nima v tem oziru enotnih pogledov. Desnica je odločno proti razpravi in je v ta namen skušala predložiti

tudi nezaupnico. Levica pa je razdvojena. Nennijevi socialisti so za takojšnjo razpravo v zbornici, medtem ko se komunisti tej izmikajo. Nennijevo glasilo »L'Avanti« obtožuje s tem v zvezi komuniste, da ne delajo v korist kmetov, temveč da se postavljajo na stališče desnice.

Spor med KPI in socialisti je prišel do izraza v razpravi o Evratomu in Skupnem tržišču. Medtem ko so komunisti glasovali proti obema pogodbama, so socialisti naklonjeni Evratomu, glede Skupnega tržišča pa so se vzdržali. Ostale stranke so vse glasovale za odobritev evropskih pogodb.

Po zadnjih poročilih je poslanska zbornica sprejela na dnevni red zasedanja vprašanje agrarnih pogodb. Za predlog so se izrekli socialisti in komunisti, čeprav so slednji bili prej temu nasprotni. Desnica je skupno z liberalci glasovala odločno proti. Tako je sedaj Zolijeva vlada spremenila večino z desničarske na levičarsko. Pač usoda manjšinskih vlad.

Tunizija je postala republika

Med najvažnejše dogodke v arabskem svetu štejemo v tem času proglasitev Tunizije za republiko. Odstavitev beja bo namreč imela gotovo važne politične posledice v politiki severnoafriških držav in v kolonialnem svetu sploh. Predsednik republike je dosedanji vladni načelnik in prvobornik za tuniško neodvisnost Burghiba. Nova ustavna ureditev posnema ameriško ustavo, po kateri je predsednik republike istočasno tudi ministrski predsednik.

Tunizija stremi že dalj časa za politično prvenstvo v Severni Afriki. Postavlja se kot protitež Nasserjevi vsearabski politiki in gleda s simpatijo na Zahod, zlasti na ZDA. Možno je, da bo ustavna sprememba lahko vplivala tudi na bližnje arabske države, kot Libijo in Marok, in povzročila tudi tam notranja vrenja.

V Omanu so angleška letala bombardirala več uporniških postojank. Po izjavi britanskih vladnih krogov so te »akcije« služile kot opomin sultanovim sovražnikom. Sedaj so se sicer uporniške čete predale sultanu, ki je zvest Veliki Britaniji, a ne izključujejo, da bi se upor lahko zopet ponovil. V ZDA gledajo dokaj kritično na britanske operacije v

Omanu. Bojijo se tudi, da bi te znale pritegniti kralja Ibn Sauda, dosedaj precej hladnega do Nasserja, spet v območno sfero egiptovskega diktatorja.

Dulles v Londonu

Dela na londonski konferenci za razorožitev so po vseh znamenjih sodeč zašla v slepo ulico. Zato je ameriški predsednik Eisenhower poslal v London zunanjega ministra Dullesa, da reši, kar se rešiti sploh da. ZDA bi namreč rade dosegle vsaj delni sporazum s Sovjetsko zvezo o najbolj perečih vprašanih razorožitve, kot so letalsko nadzorstvo in prenehanje z jedrskimi poizkusi. Dulles ima zato na sporedu vrsto razgovorov z britanskimi državniki, kakor tudi z delegati na konferenci. Obstajajo pa še nesoglasja med ZDA na eni ter Veliko Britanijo in Francijo na drugi strani. Slednje bi namreč raje videle, da bi delo pododbora ZN prenehalo, ter da bi vso zadevo predložili jesenskemu zasedanju Glavne skupščine. Amerika pa bi hotela, da bi dosegli vsaj skromen sporazum, da bi ne razočarali pričakovanj svetovne javnosti.

DJILAS IN KOMUNIZEM

Prejšnji teden so sporočili, da bodo v začetku avgusta izdali v Združenih državah knjigo bivšega jugoslovanskega podpredsednika Milovana Djilasa o komunistični družbi. Djilas je knjigo napisal še preden so ga Titove oblasti zaprle zaradi »protidržavne propagande«. V pismu, ki ga je poslal ameriškem založniku, je med drugim rečeno, da naj knjigo izdajo neglede na posledice, ki bi lahko pisca zadele.

V knjigi se Djilas v bistvu ukvarja s problemom svetovnega komunizma in njegovega družbenega ustroja. Tako pravi, da je vodilni razred komunistične družbe pravzaprav razred izkoriščevalcev ljudstva, ki v svoji oblastniželosti predrzno izjavlja, da uživa podporo najširših ljudskih množic. Djilas nadalje izjavlja, da je komunizem nujno obsojen na propad. Za njim — tako zaključuje — bodo ljudje tako malo žalovali, kot se niso manj za nobenim političnim sistemom v zgodovini.

Volitve v Argentini

Nedeljske volitve v Argentini so bile prve demokratične volitve sploh po Peronovem padcu. Iz vsega pa je razvidno, da položaj še zdavna ni razčiščen. Precej močni so še peronisti, kateri so s svojo propagando dosegli, da so volivci oddali dva milijona belih glasovnic (od skupnih šestih milijonov). Na prvem mestu je Ljudska radikalna unija, vendar je opozicija skupno s peronisti močnejša od vladne večine. Politične opazovalce preseneča zlasti velika afirmacija peronizma, ki je še vedno močna sila v deželi.

Atentat v Gvatemali

Globoko presenečenje v vsem svobodnem svetu je vzbudila vest o umoru gvatemalskega predsednika Armasa. Pokojni predsednik je znan zaradi zmage, ki jo je pred tremi leti izvojeval nad Arbenzovo filokomunistično vlado. Nekateri celo menijo, da imajo pri zločinu svoje prste vmes komunistične spletke. Ameriški predsednik Eisenhower je izjavil, da predstavlja Armasova smrt veliko izgubo za ves svobodni svet.

To je le nekaj glavnih misli iz zadnje knjige črnogorskega upornika in bivšega vodilnega ideologa jugoslovanskega komunizma. K temu ni treba menda nikakih pojasnil. Če tako piše človek, ki je bil do nedavnega pripadnik vladajočega razreda, ki ga sedaj hudo kritično analizira, je to več kot zadosten znak, da je komunizem v svojih osnovah popolnoma zgrešen in nasprotujoč si nauk. Zato tudi komunistična propaganda pri nas ne more biti drugega kot plod laži in prevar, ki jih je treba odločno zavrniti. Sedaj se tudi nudi prilika Titovi vladavini, da pokaže v odnosu do Djilasa, ali vlada tam res »socialistična demokracija« ali ne.

MED FRANCIJO IN AVSTRIJO ODPRAVILI POTNI LIST

Med Francijo in Avstrijo in obratno so po dogovoru avstrijskih in francoskih obmejnih oblasti odpravili potni list; na obmejnih prehodih bo vsak pokazal le svojo osebno izkaznico. Upanje je, da bodo tudi druge države sledile zgledu Francozov in Avstrijecev ter odpravile potne liste, ki zahtevajo toliko sitnosti in čakanja. Finančno avstrijsko ministrstvo je odpravilo tudi obveznost »kartetov«, ki ga morajo imeti lastniki tujih vozil ob prehodu meje. Po novem ukazu bodo smeli ostati tuji turisti v Avstriji tudi leto dni ne da bi plačali kakršenkoli carinski davek za svoja vozila.

UMRL JE GRŠKI PRIMAS

V Stockholmu je za posledicami operacije umrl grški primas, nadškof Dorotheos. Dne 8. julija se je v Stockholmu podrgel težki operaciji, ki je sicer uspeša, a pozneje so nastopile komplikacije, katerim je podlegel. Operiral ga je slavni švedski kirurg Olivecrona.

BANČNI USLUŽBENCI STAVKAJO

Že četrty teden traja v Parizu stavka bančnih uslužbencev. Stavkajoči zahtevajo zvišanje plač za 12 od sto, predstavniki bank pa so jim ponudili le 3 od sto. Vodstvo francoskih sindikatov je ponudbo zavrnilo kot nezadovoljivo.

Tudi pazniki francoskih zaporov stavkajo, čeravno jih je država zaradi sedemdnevne stavke mobilizirala. V neki ječi je prišlo do hudih neredov, ker jetniki niso dobili hrane. Šele policija, vojaštvo in ognjegaši so s solzilnimi plini spet vzpostavili red.

NAŠ TEDEN V CERKVI

4. 8. nedelja, 8. pob.: sv. Dominik
5. 8. ponedeljek: Marija Snežna
6. 8. torek: Gospodovo Spremenjenje
7. 8. sredo: sv. Kajetan, spoz.
8. 8. četrtek: sv. Cirjak, m.
9. 8. petek: sv. Janez Vianej, spoz.
10. 8. sobota: sv. Lavrencij

*

SV. LAVRENCIJ je bil mučen za sveto vero pod cesarjem Valerijanom (253-260). Papež Sikst II. je Lavrencija zaradi njegovega čistega in krepkega življenja postavil za nadbiškupa, da je z drugimi šestimi diakoni upravljal cerkevno imetje in skrbel za reveže.

Ko se je začelo preganjanje, je bil najprej mučen papež Sikst II. in štirje diakoni. Ko je pa sodnik zvedel, da je Lavrencij upravitelj cerkvenega imetja, ga je hotel od njega dobiti. Lavrencij mu odgovori, naj mu da dva dni odloga. V tem času je Lavrencij razdelil med reveže vse imetje. Tretji dan jih je pripeljal k sodniku, češ tu so — zakladi!

Sodnik se je razsrdil in ga je dal bčati in na razbeljenem ražnju peč. Dobrih šestdeset let po mučeniški smrti, za časa cesarja Konstantina, so sezidali kristjani nad grobom sv. Lavrencija cerkev, ki spada med sedem glavne rimske cerkve.

Dajte in dalo se vam bo!

IZ SV. EVANGELIJA

Isti čas je povedal Jezus svojim učencem to priložnost: »Bil je bogatin, ki je imel oskrbnika, in tega so mu zatožili, da mu imetje zapravlja. Poklical ga je ter mu rekel: 'Kaj to slišim o tebi? Daj odgovor o svojem oskrbovanju, zakaj odlej ne boš mogel biti več oskrbnik.' Oskrbnik pa je rekel sam pri sebi: 'Kaj naj storim, ker mi moj gospod jemlje oskrbnitvo? Kopati ne morem, beračiti me je sram. Vem, kaj bom storil, da me sprejmejo v svoje hiše, ko bom od oskrbnitve odstavljen.' In poklical je dolžnike svojega gospoda, vsakega posebej, in dejal prve: 'Koliko si dolžan mojemu gospodu?' — 'Sto mer o'lj', je rekel ta. On pa mu je dejal: 'Vzemi svoje pismo, brž sedi in zapiši: petdeset.' — Nato je rekel drugemu: 'Koliko si pa ti dolžan?' Ta je rekel: 'Sto mer žita.' Pravi mu: 'Vzemi svoje pismo in zapiši: osemdeset.' — In gospod je pohvalil krivičnega oskrbnika, da je razumno ravnal. Zakaj otroci tega sveta so nasproti svojemu rodu razumnjeji kakor otroci luči. In jaz vam pravim: Pridobite si prijatelje s krivičnim mamonom, da vas, ko obnemorete, sprejmejo v večna bivališča.«

*

Zgodba o krivičnem oskrbniku je poučna za vse čase. Vedno se najdejo ljudje, ki lahko miselno in razpisno živijo. Ne zavedajo se svojih človeških in krščanskih dolžnosti, ne pomislijo na svojo prihodnost in ne skrbijo za svojo večnost. Mnogi se z življenjem igrajo, pozabljajo na svojo odgovornost in na svoje posmrtno srečanje z Bogom — Sodnikom. Živijo kakor da niso ustvarjeni za nebesa. Hodijo po poti večnega pogubljenja in na smrtno uro jim bo tesno pri srcu; znašli se bodo v groznih škripih.

Zapravljivi oskrbnik je podoba

Iz življenja Cerkve

SV. OČE V CASTELGANDOLFU

Dne 24. julija ob 17.25 je sv. oče zapustil Vatikan in se podal na svoje vsakoletne počitnice v Castelfandolfo. Spremljala sta ga princa Pacelli in grof Galeazzi, ob vhodu palače sv. Oficija pa se jim je pridružila še italijanska policija na motorjih. Vzdrž vse poti od Vatikana do »Quo Vadis«, katakomb sv. Kalista, ulice Appie in Ciampina so sv. očeta navdušeno pozdravljale množice, ki so se zbrale ob cesti. Takoj po svojem prihodu v Castelfandolfo se je sv. oče prikazal na balkonu svoje letne palače in dal blagoslov številni množici, ki se je zbrala na trgu.

DUHOVNIŠKI POKLICI MED VOJAKI

V Združenih državah so opazili zanimiv pojav. Ameriška armada je postala vir številnih duhovniških in redovniških poklicev. Doslej je že 5000 vojakov zaprosilo, da bi bili sprejeti v bogoslovje. Ugotovili so, da je 10 procentov vseh duhovniških poklicev iz vrst bivših vojakov. Podoben pojav so opazili med ženskami, ki služijo v armadi. Tudi iz njihovih vrst prihajajo številni redovniški poklici.

NOVI MISIJONARJI

Londonski nadškof Godfrey je nedavno posvetil 40 novomašnikov — misijonarjev. Priladajo Družbi sv. Jožefa za zunanje misijone. V kratkem bodo odpotovali na misijonska področja v razne dele sveta. Med novomašniki je 21 Holančev, 6 Ircev, 5 Italijanov, 4 Angleži, 2 Škoti in 2 Avstrijci.

KOMUNISTIČNE ZLORABE

Berlinski škof je javno razkrinkal način, kako se komunisti v Vzhodni Nemčiji poslužujejo tudi katoliških časopisov za svojo propagando. Komunisti dodajajo namreč listom posebne letake s propagandno vsebino. V Vzhodni Nemčiji je namreč strogo prepovedano pošiljati časopise naravnost naročnikom. Vse je podvrženo strogi cenzuri, kar omogoča zlorabo katoliškega časopisa v brezbožne namene.

MEDNARODNI KONGRES CERKVE GLASBE

V Parizu se je zaključil tretji mednarodni kongres cerkvene glasbe. 1300 kongresistov je sprejelo vrsto resolucij, ki jih bodo predložili sv. stolici. V resolucijah so med drugimi izrazili željo, naj se skladatelji nabožne glasbe vedno bolj trudijo za umetniško kakovost svojih skladb. V cerkvi naj ima prvenstvo gregorijansko petje, vendar ne odstraniti polifonične glasbe. Kongresisti so pozdravili razvoj ljudskega petja, ki spremlja obrede. Za misijonske predele pa so izjavili, da je potrebno pospeševati liturgično glasbo krajjevnega značaja.

PRIPRAVE V LURDU

Priladjalni odbor za proslavo prve stoletnice Marijinih prikazovanj v Lurdu ima velike naloge. Mesto Lurd normalno lahko sprejme samo do 40.000 romarjev hkrati. Sedaj poskušajo razne rešitve, kot taborišče za mladino in dnevni prevoz

romarjev, ki bi stanovali v bližnji okolici Lurda. Zgradili so novo pošto postopje, ker se iz Lurda odpošlje največ poštne kart in razglednice v Franciji. Večkrat je množina pošte tako velika, da jo morajo z letali prepeljati v Pariz in jo šele tam žigosati in razposlati. — Uprava francoskih železnic je dala na razpolago 20 posebnih vlakov, ki jih bodo uporabljali samo romarji. — Razširili so letališče, da bo moglo pristajati večje število potnikov. Izvršili so važna cestna dela, med njimi zunanjo krožno progo. Odbor skuša urediti vse, da bi se drugo leto romanja mogla izvršiti v čim lepšem redu.

ZBOROVANJE UČITELJIC-REDOVNIC

Nad 1500 redovnic-učiteljic se je udeležilo 12. zasedanja francoske zveze učiteljic-redovnic. Na sestanku so preučevale temo: Vzgoja h karitativnosti. Učiteljice so zastopale 240 različnih redovnih kongregacij.

HOLANDSKI MISIJONARJI

Nadškof Alfrink v Utrehtu na Holandskem je izročil 200 misijonarjem misijonske križe. V kratkem bodo odpotovali v misijone. Holandija je bila skoraj vedno na prvem mestu po številu misijonarjev, ki jih je odposlala v misijone.

Misijonarji brezmadežnega Srca Marijinega in Slovenci

Dne 16. julija je minilo 108 let, odkar je svetniški nadškof Anton Marija Klaret ustanovil v Viku na Španskem družbo misijonarjev pod imenom: »Sinovi brezmadežnega Srca Marijinega«. Že v prvi mladosti je čutil poklic do duhovniškega stanja in se odlikoval v šoli in znanju in pobožnosti. Zaradi družinskih razmer je šel s 16. letom vstopil v višje šole, kjer se je izoblikoval v moza globokega znanja in visoke krščanske popolnosti. Po nekaj letih službovanja na župniji se je popolnoma posvetil ljudskim misijonom. Gledajoč na to, kako so ljudje od daleč prihajali poslušati ognjevit besedo pobožnega misijonarja. Župnije so tekmovali, katera ga bo imela v svoji sredi. Po njegovem misijonu je zavladal v župniji val verskega navdušenja in resničnega krščanskega življenja. Brez posebnega truda je imel od 5 do 10 pridig na dan in zraven tega predsedel ure in ure v spovednici. Bog ga je obdaril s posebno milostjo, da je čutil ljudem v duši. Kakor arški župnik, je tudi on marsikateremu trdovratnemu grešniku sam povedal vse prestopke in grehe njegovega prejšnjega življenja.

Zaradi njegovih sposobnosti ga je sveti oče poslal za škofa na Kuho. Kot škof je v nekaj letih visoko povzdignil versko življenje v svoji škofiji, čeravno je bil silno nasprotovali liberalci in framasoni. Nadvse se je trudil za svetost svojih duhovnikov. Večkrat je ponavljal: »Raje vidim, da je župnija brez duhovnika, kakor pa da ima nevrednega.« Sovražniki so mu stregli po življenju, enkrat so ga celo napadli in ranili. Zato ga je sv. stolica premeštila v Madrid, kjer je bil imenovan za dvornega kaplana in osebnega spovednika španske kraljice Izabele. Na svojem položaju je vplival, da so se v državi spoštovali božji zakoni in da se je odstranilo z dvora vse, kar bi žalilo Boga. Zaradi spremenjenih političnih razmer je nazadnje moral oditi v Francijo, kjer je tudi umrl.

Sv. Anton Klaret je otroško častil Mater božjo, posebno pa njeno brezmadežno Sree. Vse svoje velike uspehe je pripisoval brezmadežnemu Srcu Marijinemu. Kot misijonar je spoznal potrebo ljudskih misijonov po deželi, zato mu je prišlo na misel, da bi ustanovil družbo duhovnikov, ki bi se posvetili temu delu. Dne 16. julija 1849 je uresničil svoje načrte.

Danes je njegova kongregacija razširjena v 30 državah s približno 6.000 člani. V oskrbi ima več misijonskih pokrajin v Afriki, na Japonskem in na Filipinskih otokih.

Marijinemu posebnemu varstvu se morajo očetje klaretinci zahvaliti, če njihovi misijoni obrodijo tako velike sadove v

ZMEDENA

Neka navdušena obiskovalka oddaja »Lascia o raddoppia«, se je z vso vnemo pripravljala, da pojde tudi ona poskusit srečo na omenjeno oddajo. Ko je prišla vrsta nanjo in so ji dejali, naj stopi na oder, ji je v glavo udaril tak naval misli, da ni vedela ničesar več. »No, gospa, sedaj nam pa najprej povejte svoje ime,« je dejal napovedovalec. Ženska se zmedeno ozirala naokrog in da bi si prihranila časa, reče: »Oprostite, gospod, ali bi bili tako prijazni, da bi mi vprašanje ponovili?«

Nova okrožnica sv. očeta o Lurdu

Ob bližnji velikih slovesnosti, ki se bodo vršile v Lurdu od 11. februarja 1953 do 11. februarja 1959 ob stoletnici svetovnoznanih Marijinih prikazanj pri Masabjelski votlini, je sv. oče naslovil francoskim kardinalom, škofom in vsem narodu daljšo okrožnico v francoščini. V njej se najprej spominja izredne sreče, ki jo je doživel L. 1934, ko je kot papežev namestnik predsedoval v Lurdu sklepu velikih euharistično marijanskih slovesnosti, s katerimi se je zaključilo takratno sveto leto. Nato izraža sv. oče svoje veselje nad velikimi pripravljalnimi akcijami, pod predsedstvom kardinala Tisseranta, za čim večji uspeh bližajoče se stoletnice prikazanj.

NEKAJ ZGODOVINE

Sledi zgodovina lurskih dogodkov. Sv. oče izreka svoje čestitke francoskemu narodu zaradi globoke vdanosti nebeski Kraljici, obenem pa tudi zaradi izredne naklonjenosti, ki jo nebeska Kraljica izkazuje francoskemu narodu. Saj se je Devica Marija v istem stoletju (l. 1830) že enkrat prikazala v Parizu sv. Katarini Labouré.

dušah in družinah. Marijinemu brezmadežnemu Srcu se morajo tudi zahvaliti, če je sv. stolica vzela v pretres življenje več njenih članov za proglasev blaženim. V španski revoluciji je nad 200 redovnikov z žrtvijo svojega življenja izkazovalo svojo vdanost Bogu in Cerkvi.

Namen reda so ljudski misijoni in duhovne vaje. V okrilju italijanske klaretinske province živi 7 slovenskih patrov, nekaj misijonskih bratov in študentov. Ponosni smo lahko, da je predstojnik cele italijanske province Slovenec, Tržačan preč. p. dr. Anton Legiša. Dobro bi bilo, da bi čimprej ustanovili kakšno slovensko postojanko med našimi verniki, da bi mogli med njimi delovati. Dokler se pa želja ne uresniči, bi bilo dobro, da bi vsaj kakšen slovenski pater prihajal po slovenskih župnijah ob misijonih in tridnevnicah. Tako bi klaretinski misijonarji lahko učinkovito pomagali pri verskem življenju slovenskih vernikov. Verjetno bi na ta način mnogo lažje prišli do naraščajoč med slovenskimi dečki za družbo. Italijanska provinca ima svoj sedež v Rimu, Via Giulia 131, kjer stanuje tudi provincial preč. p. dr. Anton Legiša.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

USPELI ORGELSKI KONCERT V TORONTU

Naš goriški sorojak č. g. Mirko Rener, organist in profesor koralnega petja v Torontu, je imel meseca junija v cerkvi sv. Bazilija v omenjenem mestu nadvse uspeh koncert orgelske glasbe. Poleg klasične Bachove Fantazije in Fuge v G-molu je program obsegal vrsto redko izvajanih skladb Boellmanna, Ravanella, Andriesse na in Widorja. — Ta koncert spada med najbolj uspele umetniške prireditve pri tamkajšnjih Slovencih.

SLOVENC NA AMERIŠKI TELEVIZIJI

Slovenski plesalci radijskega kluba v Čikagu so v juniju že drugič nastopili na ABC televizijskih postajah in predvajali dva znana narodna plesa. Oba nastopa sta bila deležna velikega odobravanja s strani gledalcev, vodstvo Kluba je prejelo nešteto čestitk in pohvalnih izrazov. Milijoni Amerikancev so tako imeli priliko videti pristne slovenske narodne noše in dele naše narod. preteklosti, izražene v slikovitih starodavnih ljudskih plesih, ki so bili tokrat prvič predvajani pred tako številno ameriško javnostjo.

TRAGIČNA SMRT TREH MLADIH JUGOSLOVANOV

Da se pobeži iz Jugoslavije ne zaključijo vsi srečno, nam priča žalostno odkritje teh dni pri Anconi. Ribiška ladja »Cesare Antonelli« je zajela v svoje mreže moško jopo. V žepih so našli 1230 dinarjev ter osebno izkaznico naslovljeno na Silvana Stipanica, rojenega leta 1938 na Reki. Po poizvedovanjih so prišli na sled, da je najdeni kos obleke res pripadal Silvanu Stipanicu, ki je izginil z doma v lanskem januarju z dvema drugima prijateljeva in o katerih ni bilo več sledu. Policija sodi, da so vsi trije žalostno končali v morju.

kateri je izročila danes tako razširjeno in ljubljeno »čudodelno svetinjo« s preroškim napisom: »O Marija, brezmadeža izvirnega greha spočeta, prosi za nas, ki se k tebi zatekamo«. Preroškim, ker ta resnica njene brezmadežnosti do takrat še ni bila javno proglašena kot obvezna verska resnica. Toda ni bil več daleč dan, ko se bo to storilo — v veliki radosti resoljne Cerkve — l. 1954. Štiri leta kasneje, leta 1958, se Devica Marija sama v Lurdu legitimira pred malo Bernardko s to svojo izredno odkliko. Studenec voda, ki prire ob nogah lurske Gospe, postane novo žarišče krščanske obnove v vedno bolj racionalističnem svetu. Lurd postane simbol prerojenja — mnogokrat tudi telesnega, saj se ozdravljenja štejejo že na tisoče — vedno pa duhovnega prerojenja. Ni čudno, če so vsi papeži od Pija IX. dalje vedno s največjo pozornostjo obdajali ta blagoslovljeni kraj.

KLIC PO POKORI IN ZADOŠČENJU

V drugem delu okrožnice se sv. oče sklicuje na svaritev Device Marije v Lurdu — na njen klic po pokori in po molitvi za grešnike. Molitev in pokora, dve besedi, ki sta nam postali v teh porojnih letih tako tuji kljub ponovnemu svarilu Device Marije v Fatimi. Sv. oče zopet roti krščanski svet, naj bi se poln svetega hrepenenja približal zveličavnim studencem vod, da bi mogli vsi govoriti z besedami ozdravljenega sleporojenega: šel sem k studentu, opral sem se in VIDIM! — (Vidim razliko med časom in večnostjo — med materijo in duhom — med Bogom in satanom — in, da, razumel sem klic lurske Gospe po molitvi in pokori, — ker je večnost grozna beseda — večnost daleč od Očeta vseh dobrot, — od Boga, ki je edini smisel našega obstoja). Verniki bodo zopet doma obujali spomine na velike dogodke iz Lurda. Sv. oče opozarja na to, da ne bi ostala vse pri trenutnem navdušenju, ampak da bi lurski opomini segli globoko v vsako srce in ga prerodili. Naj bi se vsi kristjani vrnili k zdravim moralnim načelom, k pogostemu prejetanju svetih zakramentov in k tesnemu sodelovanju pri apostolskem delovanju Cerkve.

PRAKTIČNI MATERIALIZEM

Kakor posamezniki tako se tudi cela družba mora obnoviti ob spominu na lurske dogodke. Današnji svet, ki nam nudi toliko razlogov za upravičen ponos s prekrasnim razvojem moderne tehnike, nas stavlja tudi v resno skušnjava, da podležemo valu praktičnega materializma, ki se širi obenem z dviganjem življenjskega standarda. Praktični materializem, ki se kaže v neomejenem pohlepu po razkošju, komodnosti in uživanju, kateremu podležejo tolika novospočeta človeška življenja, se predno so zagledala luč sveta, Praktični materializem, ki išče le zadovoljitve najnižjih človeških strasti in se brezsrčno ponuja vsepovsod po kultu nagotv v filmih, ilustracijah, knjigah — povsod. Praktični materializem, ki se, z eno besedo, izraža v tistem gledanju na življenje, ki vse presoja pod vidikom materialne koristi in izključno tostranskega zadoščenja.

»Duša moja,« govori brezumni bogatin v sv. evangeliju, »mnogo si prihranila: — odpočij se zdaj, jej in pij in uživaj.« Bog pa je rekel: »Brezumnež, — še to noč se bo od tebe zahtevala tvoja duša — in kar si nabral, čigavo bo?«

POBOLJŠAJMO SE

Človeški družbi, ki tolikokrat v javnem življenju zanika neovrgljive pravice božje, pošilja Devica Marija skozi Lurd resno svarilo. Skušajmo ga razumeti in sprejeti ob tej stoletnici. Vsi. Duhovniki, redovniki, verniki. Posebno z vrnitvijo k zdravemu pojmovanju družine, po kateri stojijo in padajo narodi. Naj bi se družine ob tej stoletnici zopet posvetile brezmadežnemu Srcu Marijinemu, da bi mogle v njih zopet cveteti vse družinske čednosti: zvestoba, sloga, ljubezen, strah božji. Naj bi se med vsemi kristjani, med narodi in strankami razpršila vsa medsebojna sovraštva, nerazumevanje in nezaupanje. — Sledi poziv sv. očeta vsem, posebno bolnikom in trepečim, naj bi se z velikim zaupanjem zatekali k Devici Mariji. — Naj bi se vsi verniki združili v mogočnem slavospevu Brezmadežni z molitvijo, s prošnjo in z obnovljenim krščanskim življenjem.

ZA SPOMIN JI BO

Nekega dne sem s svojo hčerko šla v cerkev k poroki neke znanke. Nenadoma me hčerka prime za roko in me vpraša: »Čemu bo nevesti tista obleka?« »Imela jo bo za spomin na svoj poročni dan,« pravim jaz. »Tako, za spomin,« se začudi otrok, »ali ji za spomin ne ostane že mož?«

VELIČASTNO ROMANJE V MARIJINO CELJE

Sedem sto slovenskih romarjev pri Materi božji

V verskem življenju primorskih Slovencev v Italiji smo imeli že več izrednih verskih slavljev v povojnem času, a tako lepota, pri vseh ogromnih težavah, kot je bilo romanje v Marijino Celje na Štajerskem, smo imeli le malo ali nobene. Že samo število udeležencev (720) je za našo manjšino nekaj izrednega. Če upoštevamo še daljavo (skoro 800 km tja in nazaj), in sitnosti za prehod čez mejo, nam bo postalo še bolj vidno, koliko težav je bilo, in zato, kako bolj zaslužen je uspeh, ki ga je zadnje romanje imelo. Bogu in Mariji Devici moramo biti vsi hvaležni. Pa tudi onim osebam, ki so se za to romanje najbolje trudile, in to so: g. France Štuhar, župnik iz Doline, ki je kot predsednik pripravljalnega odbora vse vodil in za vse skrbel pred romanjem in na romanju, agenciji CIT iz Trsta, ki je prevzela izvedbo tehnične strani romanja, kakor tudi avstrijski policiji, ki je naše romarje na vsej poti od meje do meje spremljala in tako gotovo doprinesla velik del, da je romanje kljub toliki množici in tako dolgi poti poteklo brez najmanjšega incidenta in nesreče.

Sivo nebo je težilo na zemljo preteklo nedeljo ob zori, ko so se romarji zbirali vsak na svojem določenem kraju ter čakali na avtobuse. Od 4h do 4.30 so povsod odšli. Ali komaj so dobro sedeli na varnem v avtopulmanih, se je vtilo z neba. Ploha za ploho je nato spremljala romarje po vsej poti do meje. Dobre volje in veselega upanja kljub ploham ni bilo konec, saj smo vsi imeli v srcih trdno zaupanje, da Marija svojih častilcev ne bo preskušala do konca.

Kontrola na obmejnih postajah je vedno nekaj zamudnega. Kljub temu je kmalu po 9. uri stala že dolga avtokolona 16 avtopulmanov na koroških tleh. Pripravljena za odhod proti prvi postaji tega romanja, proti Gospe Sveti. Avstrijska policija nas je na vratih sprejela v varstvo in nas nato spremljala po vsej dolgi in včasih tudi nevarni poti po avstrijskih tleh.

Ko smo se vozili ob Vrbskem jezeru, smo imeli vtis vesoljnega potopa. V vodi smo vozili mi, v vodi so stali številni avtomobili, parkirani ob vsej obali Vrbskega jezera, v vodi so stali zlasti šotori raznih tabornikov. Nas bo vesoljni potop odnesel? Mogle po gorah, novo zapadel sneg, ki se je belil tu in tam na Dobraču in na Karavankah, so nam utrjevali upanje, da bo tudi dežja enkrat popoldne konec.

PRI GOSPE SVETI

Pri Gospe Sveti so nas koroški duhovniki že čakali, ker smo dospeli z nekoliko zamude. V avtokoloni vozi vedno počasi, in to je bilo krivo, da smo prišli z zamudo še drugim na naše cilje. Bila je ura že več kot 11, ko je pristopil kanonik Kramarič iz Trsta k oltarju, da začne z mašo. Mogočno je prvič zadonela naša pesem pod velikimi oboki gosposvet-ske bazilike, močno je odmevala naša molitev v tej, vsem Slovencev dragi cerkvi, kjer je sv. Modest prvi maševal in pridigal, kjer so koroški vojvodi po slovesnem ustoličenju prisostvovali zahvalni sv. maši. Celovski kanonik Zechner je stopil na prižnico, da je pozdravil romarje, jim poudaril pomen cerkve pri Gospe Sveti in jim utrdil zaupanje v Marijo. Bilo je že poludne, ko so romarji hiteli iskati kako krepčilo v edini gostilni. Dež je pa še vedno šel, čeprav ne več s toliko silo kot prej. Bilo je mrzlo in v gostilni so kurili peč. Tedaj se je nekdo spomnil na moža iz Vojskega, ki je rekel: »Pri nas kurimo do sv. Ane za staro žimo, po sveti Ani pa za novo.« Ali je tudi na Koroškem tako?

ZOPET NA POTI

Romarjem se je mudilo, ker pot je bila še dolga in v dežju tudi ni bilo prijetno čakati. Obrnili smo se na sever. Ob Glini so najprej tekli naši avtopulmani preko gosposvet-ske polja, nato naprej preko sedla Perchau v dolini Mure. Ta se je umazana in narastala valila, vendar deževala ni več. Pred Judenburgom smo že prvič videli sonce. Pri oddihu v Judenburgu smo se že vsi posušili. Seveda, Marija Preizkuša svoje otroke, zapusti pa jih ne.

PROTI MARIJINEMU CELJU

Ob široki dolini Mure smo dosegli Bruck na Muri, nato industrijsko mesto Kapfenberg. Tu cesta odcepi na Marijino Celje. Vzpirla so naša srca: blizu smo svojemu cilju. Srečavati smo začeli romarje, ki so se številni vračali z romarske

božje poti. Saj so isto nedeljo imeli veliko romanje za mladino iz graške škofije, ki se ga je udeležilo 5 tisoč fantov in deklet. Zato pa je bilo naše srečavanje z njimi tem bolj priručno. Pesem in molitev sta se še močneje glasili proti nebu v prijetnem nedeljskem večeru. Ali pot se je vlekla. Iz doline v klanec, s klanca v novo dolino. Sopihali so avtopulmani po ozki poti in se umikali prihajajočim vozilom. Vsi pa smo čakali, kako bo pri Seewiesenu, kjer so najhujše strmine, kot so nam pravili. Tudi te so prišle. Zabrneli so močneje motorji in vsa avtokolona se je pomaknila po strmih klanecih. Lepo je bilo videti to dolgo vrsto avtobusov, ki so se počasi pomikali v klanec: Sedlo Seeburg (1254 m). Počitek. Prvi mrak je začel legati na zemljo. V dopoldanskem dežju umiti hrbi in gozdovi so se čudovito odražali v temnih sencih, sveži planinski zrak nam je polnil pljuča. Še 20 km poti, so nam rekli. Zato naprej. Vsa avtokolona se pomakne v dolino, nato po vijugah dalje.

V MARIJINEM CELJU

Kje se bo prikazala Maria-Zell? Glej, tam se sveti v temi nad dolino. Veličastni trije zvoniki, vsi z lučjo razsvetljeni se dvigajo v temno nebo, okrog pa luči mesteca. Še enkrat pritisnemo naši pridni šoferji na plin in prvi avtopulmani se že ustavijo pred cerkvijo, za njimi še novi in novi. Čudijo se Celjani, odkod se jih je vzelo toliko. Romarji izstopijo in prva njihova pot je pač k Materi božji, saj zato so prišli na tako dolgo pot. Ura je sicer že devet, trudnost je precejšnja, vendar kdo bo na telo mislil, ko je duša prepolna pričakovanja? Zvonovi slovesno vkup zvonijo, pročelje cerkve je bajno razsvetljeno, vrata na stečaj odprta vabijo vernike. S tradicionalnim križem na čelu stopa vsa množica v cerkev. Tu novo presenečenje. Naše oči ne vedo, kam bi se ozrle. Vse se tako sveti, tako leskeče, srebrni milostni oltar z Marijino podobo, lestenci viseči od stropa, stebri in oltarji, stene in strop, vse je ena sama luč. Mariško je pozneje dejal: »Če bo v nebesih tako, potem bo res lepo.«

S priručno besedo nas pozdravi zastopnik samostana v nemškem jeziku, izreče dobrodošlico vsem, ki smo tako od daleč prišli za to jubilejno leto v Marijino Celje. Pove, da so že gostovali Slovenci to leto v Marijinem Celju, in sicer na dan narodov, ko so nastopili z lepoto slovenske pesmijo in narodnim plesom ter pustili v vseh najlepši vtis. Zato so Slovenci v Marijinem Celju toliko bolj dobrodošli. Z Marijino pesmijo smo se ta večer poslovili od Marije, nato je bilo treba poskrbeti tudi za naša telesa. Počitek in večerja po dolgi vožnji sta vsem prav dobro dela.

Drugo jutro nas je našlo vse zbrane ob skupni sv. maši in sv. obhajilu ob Marijinem oltarju. Beseda č. g. M. Mazore iz Gorice je klena in jasna vžgala srca vernikov do Marije, okrog katere se zbira ves narod, vsa domovina, vsak v svoji revii in potrebi. Ostalo jutro je bilo posvečeno ogledovanju bazilike, zakladnice in drugih znamenitosti Marijinega Celja. Popoldne so se mnogi dvignili z vzpenjačo na višine nad mestom, drugi so si kaj drugega ogledali. Nekaj ganljivega je bil sv. križev pot ob 5h na griču nad baziliko.

NOCNA PROCESIJA

Vendar višek in najlepši del vsega našega romanja je bila večerna procesija z lučkami. Ob 8.30 smo se romarji zbrali v cerkvi, od koder se je razvila procesija. Šla je okrog cerkve in nato po mestnih ulicah nazaj v cerkev. Zbor duhovnikov je ostal v cerkvi in pel litanije M. B. z odpevi po zvočniku. Verniki so v procesiji odpevali. Zvočniki tako močno prenašajo petje, da se razlega po vsem mestu in okolici. Mogočno je zato v hladnem večeru odmevala slovenska nabožna pesem, da so vsi prislusnili. Kaj podobnega v Maria-Zell niso še doživeli, kar je izjavil p. prior.

Ko se je procesija vrnila v cerkev, je sledil govor č. g. Cvetka, salezijanskega duhovnika na Koroškem. Tudi ta govornik je našim vernikom govoril o Mariji in naši ljubezni do nje, ki je najmočnejša priprošnja v nebesih. Po blagoslovu je stopil na prižnico p. Beda, ki je organizacijski vodja letošnjih slovesnosti v Maria-Zell. V lepi skoro brezhibni slovesščini, čeprav ne razume niti besede, je nagovoril priučujoče vernike takole:

Dragi slovenski bratje in sestre!

Prav posebno nas veseli, da ste ravno vi

prišli letos k Materi božji v Marijino Celje.

Dolga in težka je bila vaša pot. Poslanstvo te božje poti je ravno v tem, da bi se narodi raznih jezikov med seboj dobro razumeli, kot je to volja in želja božje Matere.

Marijo verniki tu že osem sto let častijo kot Kraljico narodov. Nemci, Čehi, Slovaki, Slovenci, Italijani, Hrvati, Madžari in Ukrajinci prihajajo že stoletja v to lepo in veličastno cerkev, da počastijo in prosijo nebesko Mater pomoči.

Tudi jaz sem Tržačan: moj oče je bil Madžar, moja mati Avstrijka. Krstil pa me je v fari sv. Ivana v Trstu slovenski duhovnik. V moji krvi je razumevanje raznih narodov in Bog me je poklical v Marijino Celje, v ta dom Matere božje, da dovršim to katoliško nalogo, ki jo delajo in ki bi jo morali z razumevanjem delati vsi Kristusovi duhovniki.

Prosimo vsi skupaj božjo Mater, da bi prišlo do tega in zaupajmo, da bo Marija to dosegla. Jaz bom kot Gospodov duhovnik prosil s svojim blagoslovom, da bi vas Marija uslišala v vseh vaših prošnjah in zadevah.

Vtis smo imeli, da so besede p. Bede, ki so prišle iz srca, našle tudi pot do srca vseh priučujočih in želimo, da bi jih našle tudi do drugih.

SLOVO OD MARIJE

Po mogočni pesmi Marija skoz življenje iz sedem sto let so se verniki razšli, saj je bilo treba drugo jutro biti že ob trčetri na pet v cerkvi za poslovinno mašo.

Nekateri duhovniki pa so se šli zahvaliti p. Bedi za njegove besede in za vso pomoč, ki jo je nudil našim romarjem. Tu jim je pater prinesel pokazat velikansko 12 kg težko spominsko knjigo, v katero se vpisujejo odlične osebnosti, ki letos obiskujejo Marijino Celje. V knjigi so se tako nabrali podpisi raznih kardinalov, škofov, knezov, državnih poslanikov itd. Na zadnji podpisani strani nam pater pokaže podpis in besedilo Marije Maligoy, slovenske romarice iz Gorice, ki je prišla na to originalno misel, da je kot načelnica evhar. odseka Mar. družbe prinesla in darovala cerkvi pletenko mašnega vina. Potem povabi pater tudi priučujoče, naj se podpišejo v spomin na to romanje in za-

Mladina in družina v Jugoslaviji

Komunistična partija v Jugoslaviji je prišla do prepričanja, da nima mladine in da nima tiste sile, ki bi naj formalna mladina in družino. Zato se zadnje leto zelo bavijo z vprašanjem mladine in družine.

MLADINA

Komunistična partija je uverjena, da je mladina proti komunizmu. Vsa vzgoja pa je materialistična. Že v otroških vrstah in v ljudski šoli so predavanja v tem smislu. Normalno bi že mladina morala spoznati, kaj je komunizem. Srednješolska in visokošolska mladina je 80% proti komunizmu. Stane Kavčič, namestnik Borisa Kraigherja pravi: »Mi mladine nimamo, ker je nismo razumeli. Mladina ni doživela tega, kar smo doživeli mi. Sedanja mladina je individualistična. Mi bomo morali graditi na sedanjem stanju.« Zato pravi: »V družini naj se mladini kaže, da je komunistična ideja boljša nego druge.« Predlaga dve sredstvi: 1. Vzglede komunistov. 2. Živahno, smotnejše delo za vzgojo mladine in vključitev mladine v LMS (Ljudska mladina Slovenije). Priznavajo, da mladine nimajo, a niso še našli primernih sredstev in poti, da bi pripeljali mladino v komunizem.

DRUŽINA

Slišno je tudi z družino. Tu se največ trudita Vida Tomšič in dr. Jože Potrč. Prirejata predavanja in postavljata osnove: ne gre za emancipacijo žene, ampak da mož ženo razume in podpira. Vsak je poklican za svoje delo, vendar naj da mož priznanje vrednosti dela tudi ženski. Poudarjata predvsem tri načela: 1. družina je tudi v komunistični družbi osnovna celica človeške družbe; 2. enakopravnosti žene in moža ne smemo primitivno ocenjevati, temveč poudarjati enakopravnost dela; 3. temelj zakona je ljubezen. Pač pa pravijo, da je v Jugoslaviji preveč otrok; zato so začeli javno priporočati kontracepcijo. Pravijo: Pri nas je bilo preveč splavov, zaradi katerih je mnogo ljudi umrlo. Zato so ustanovili javne ambulante, v katerih dekletom in ženam dajejo sredstva, da ne

pišejo kako primerno misel. Zedinijo se ob tem besedilo:

»Marija,

v prošnji za naše ljudstvo smo k Tebi prišli.

da vero ohranimo nam Tia»

Saj tega danes najbolj potrebujemo.

NAZAJ DOMOV

Slovo je vedno težko. Tudi od Marije v terek jutraj je bilo težko. Toda ure našega bivanja v Marijinem Celju so se stekle. Treba je bilo hiteti, ker pot domov je bila še dolga. Zahvalna pesem ob koncu maše in pesem »Vse prepeva se raduje«, sta zato privrelna od srca kot le malokdaj.

Dolga kolona avtopulmanov nas je spet naložila. Začeli smo tretji del našega sporeda, povratek preko Gradea in prelaza Pačk domov. Prav kmalu se je prikazalo sonce in obetal se je gorak dan. Hiteli so avtobusi ob Muri proti Gradcu. A še hitreje so tekale ure. Zato je moral odpasti obisk pri Mariji Trost. V Gradcu je bil le enouran oddih in ob pol enih je naša avtokolona že zopet brzela preko Štajerske na Pačk in potem naprej. Na Pačku (1115 m) smo se poslovili od štajerske policije, ki nas je zvesto spremljala in vodila oba dneva po najtežjih potih našega romanja. Na Pačku smo stopili zopet na koroška tla in v Lahodsko dolino. V St. Andražu so nas čakali dobri patri jezuitje, zlasti p. Ramšak, ki je zbrani množici v jezuitski romarski cerkvi pojasnil pomen St. Andraža, kjer je bil dolga stoletja sedež škofije, dokler ga ni prenesel Slomšek v bolj primeren Maribor leta 1858.

Lepa je koroška zemlja, o tem smo se prepričali, ko smo jo v dežju prevozili v nedeljo in v lepem soncu ob povratku v terek.

Celovec, naša zadnja postaja, nas je sprejel, da smo se oddahnili in povečerali. Dolga pot je bila za nami. Počitek se je prav prilgel.

Vrbsko jezero je tiho plinkalo v nočnem vetriču, vasi in mesteca ob njem so žarela v tisoč lučkah, naši avtopulmani so hiteli naprej, naprej do meje in potem po hitro opravljeni kontroli mimo Sv. Višarji proti domu.

Prvi petelini so peli, ko so romarji trudni, a zadovoljni in srečni dosegli svoje domove.

OPOZORILO: V nedeljo 4. avgusta bo verska oddaja na tržaškem radiu posvečena našemu romanju v Marijino Celje. Oddaja je sedaj točno opoldne.

morejo zanositi. V Mariboru so na primer trikrat na teden odprte kontracepcijske ambulante. Moderna omejitve porodov s kontracepcijskimi sredstvi, ki jih stavlja v javnih ambulantah vsaki ženski na razpolago, postaja kuga sedanje slovenske družine.

Radio Trst A

Nedelja, 4. avgusta: 9.00 Kmetijska oddaja. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 12.00 Vera in naš čas. — 17.00 Slovenski zbori. — 20.30 Weber: »Čarostrelec«, opera v 3. dej. 5. avgusta: 12.00 O pravilni prehrani. — 18.00 Saint-Saens: Koncert št. 2 v G-molu za klavir in orkester, op. 22. — 22.00 Iz slovenske književnosti in umetnosti: Izbrani listi. — 22.15 Čajkovski: Simfonija št. 2 v C-molu, op. 17. 6. avgusta: 12.00 Pisani svet. — 19.15 Zdravniški vedež. — 20.30 Od melodije do melodije. — 21.00 Edoardo Anton: »Ura se je ustavila«. Drama v 2. dej. Igrajo člani Rad. odra. 7. avgusta: 12.00 Izvor in gojenje okrasnih rastlin. — 13.30 Simfonične operne skladbe. — 19.15 Zgodbe za otroke od osmih do mojih let. — 21.00 Obletnica tedna. — 21.15 Orkester Stanley Black. — 22.00 Iz italijanske književnosti in umetnosti. 8. avgusta: 18.00 Mahler: Simfonija št. 1 v D-molu. — 21.00 Dramatizirana zgodba — Judita Romanova: »Sestra Angelika«. Igrajo člani Rad. odra. — 22.00 Nove knjige in izdaje. — 22.15 Koncert violinistke Nade Jevdjenjčević-Brandljeve. 9. avgusta: 20.30 Slovenska folklorna glasba. — 21.00 Umetnost in prireditve v Trstu. — 22.00 Večerni pogovori (Izgubljeni čas). 10. avgusta: 16.00 Radijska univerza. — 18.30 Oddaja za najmlajše — Simon Kregar: »Pravljica o zakletki Jasne«. Igrajo člani Radijskega odra. — 21.00 Teden v Italiji. — 22.00 Sibelius: Simfonija št. 1 v E-molu op. 39.

Med trnjem in osatom

Ko poroča »Katoliški glas« z dne 4. t. m. o smrti prečastitega gospoda Berbuča, pravi med drugim, da se je pokojnik vedno zanimal, kako napreduje katoliško časopisje tostran meje, ter da mu je bilo neizmerno žal, da so se katoliške vrste razcepile in je v Trstu začel izhajati »Novi list«, katerega pisanja ni mogel odobravati.

Zaključne besede res ne potrebujejo pojasnil, ker ne samo pokojni gospod Berbuč, temveč vsi katoličani ne moremo odobravati pisanje »Novega lista«, glede cepitve katoliških vrst pa bi bilo potrebno kaj povedati.

Za preprostega človeka, ki nima v stvar večjega vpogleda, je v katoliških vrstah res prišlo do razcepa zato, ker je ugotovil, da so se ločili ljudje, ki so poprej skupno delovali, v resnici pa je stvar popolnoma drugačna.

V katoliških vrstah ni prišlo do nobene razcepa, pač pa so iz njih samo izpadli ljudje, ki nimajo s katoličanstvom prav nič več skupnega iz enostavnega razloga, ker hodijo po poti, ki vodi k partijski izkaznici. Iz tega sledi, da so ostale katoliške vrste enotne, le iznebile so se ljudi, ki so bili in so za našo skupno stvar bolj škodljivi kot priznani komunisti.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

R A J B E L J

NOVA ZRTEV RUDNIKA

Prve dni aprila je bil v rudniku na delu rudar Vincenc Drnovšek, star 40 let. Pri prevažanju rude z električnim lokomotorjem, se je jamski vlak iztril in Drnovšek je po nesreči prišel med lokomotor in steno, tako da mu je zmečkalo prsni koš ter zlomilo nekaj reber. Sprva se je zdrvil doma pod nadzorstvom tukajšnjega zdravnika dr. Saura. Ker mu pa ni bilo bolje, se je zatekel v bolnico. Dva meseca je bil tam in se pred kratkim vrnil domov na videz zdrav. Saj se je pripravljal, da zopet začne z delom. Ali v sredo 17. t. m. mu je na domu okrog 9h popoldne nenadoma prišlo slabo in po nekaj vzdihih je umrl. Pogreb se je vršil v petek ob veliki udeležbi vaščanov, posebno rudarjev in predstavnostva rudnika.

Pri avtopsiji so ugotovili, da je bila vzrok smrti okvara na srcu, ki jo je zadel ob nesreči v rudniku. Pokojni zapušča bolešno ženo in štiri otroke od 2 do 11 let. — Vsi vaščani izrekajo preostali družini iskreno sožalje. Istočasno polagamo na srce vsem, naj ne bodo ozko srčni, ko se bo nabiralo za težko prizadeto družino.

Pobegi iz Jugoslavije se vrste dan za dnem. Vendar se vprašujemo tudi, ali so res potrebni in nujni. Gotovo, da življenje v Jugoslaviji ne prinaša rožic, ali tudi tuja razočara. Če nudi nekaj več zasluga in bolj ugodno življenje, zato pa oropa človeka marsičesa, kar ima doma, a ne zna ceniti. Saj dan na dan slišimo, koliko naših rojakov se v tujini moralno in versko izgubi, narodno pa še bolj. In končno, če hočemo, da se bodo razmere v domovini kdaj izboljšale, je treba, da dobri ostanejo doma in ne da beže po svetu. Zato se nam zdi, da so velikokrat taki begunci podobni dezertarjem z bojišča. Bolj bi morali pomisliti, predno se odločijo za beg v tujino.

R A Z N O

ZAKONCA ŠKOFIČ DOBILA SINA

Slavni filmski igralki Gini Lollobrigidi in dr. Milku Škofiču se je v nedeljo 28. julija rodil sin prvorojenec. Dgodek je vzbudil veliko zanimanja ne le v Italiji ampak tudi drugod; naval častnikarjev, ki so že vse dneve pred tem rojstvom in še bolj potem naravnost oblegali srečno družino, se še ni poglobel. Že takoj drugi dan so se pojavile po raznih časopisih prve slike slavnega novorojenčka.

DOHODKI AMERIŠKIH TURISTOV

V letu 1956 so Amerikanci v Italiji potrosili 94 milijonov dolarjev (okrog 58,5 milijard lir), kar znaša povprečno 363 dolarjev na osebo. Lansko leto je obiskalo Italijo 259.000 ameriških turistov. Skupni dotok ameriških turistov v vse evropske države je znašal v lanskem letu 1.412.000. Ti turisti so potrosili v Evropi 475 milijonov dolarjev.

Kolonija v Agordu

Vincenčijeva konferenca se je letos pogumila in postavila svojo otroško kolonijo v Agordu v Dolomitih. Do sedaj so namreč otroci pod njenim vodstvom letovali ali v Nabrežini ali v Saležu ali pa na Repentabru. A to niso bile prave gorske kolonije, po katerih naši otroci tako hrepenijo.

Izbira kraja je posrečena, ker je prijazno in kar živo letoviško središče. Obdajajo ga visoki hribi in iz daljave vabi celo Marmolada s svojim ledenikom. A

lepoto, zlasti še za zelenje in cvetje. V mestu imamo 16 lepo negovanih vrtov, pa tudi zasebniki skrbijo za cvetje, najsib po vrtovih, terasah in oknih. Najbolj ljubijo cvetje stanovalci v ulici D'Annunzio, kjer je 60 od sto oken v cvetju, še več pa jih lahko naštejemo na pobočju Scoglietto in sicer kar 90 od sto. Župan Bartoli, ki je predsedoval zaključnemu natečaju, je z zadovoljstvom ugotovil, kako so se Tržačani odzvali povabilu za ureditev svojih stanovanj in vrtov. Povedal je tudi, da je tržaška občina ob priliki

3. Prvi del prošnje izpolni prosilec, drugi pa zdravnik, ki zdravi bolnika.

4. Če je bolezen nujna in je potreben takojšen sprejem bolnika v bolnico, morajo zainteresirani napraviti prošnjo na Bolniško blagajno v teku 48 ur.

5. Zdravnik Bolniške blagajne je na razpolago obrtnikom na sedežu Obrtniške blagajne vsak delavnik od 11.30 do 12.30.

V Rimu so v teku pogajanja za ureditev invalidniške in starostne pokojnine obrtnikom, kakor tudi pokojnine, ki naj bi jo prejemale žene ali otroci po smrti družinskega poglavarja.

Elektrificirali bodo progo Trst-Benetke

Državne železnice so odobrile vsoto 8 milijard lir za elektrifikacijo proge Trst-Benetke. Ta važen ukrep je sporočil tržaškemu županu Bartoliju glavni ravnatelj državnih železnic ing. Rissone, ki je ob svojem zadnjem obisku v našem mestu obljubil županu vse svoje zanimanje za to važno zadevo. Elektrificirali bodo 87 km železnice in sicer med postajami Cervignano-Quarto d'Altano. Ostali del proge Benetke-Mestre in Trst-Cervignano je že elektrificiran. Z deli bodo začeli v najkrajšem času.

Zaprli bodo livarno FASEF

V Žavelskem industrijskem pristanišču bo prenehala obratovati livarna FASEF. Ob delo bo prišlo okrog 40 delavcev. Obe tržaški sindikalni organizaciji si prizadevata, da bi zavarovali koristi delavcev.

Cestne nesreče

Od 1. januarja do 30. junija je bilo na cestah našega ozemlja 1462 nesreč, pri katerih je izgubilo življenje 16 ljudi, 710 pa je bilo ranjenih. Zaradi cestnih prekrškov so morali prizadeti plačati 5.620.000 lir.

Obvestilo županstva

Pokrajinska ustanova za mater in otroke ONMI bo organizirala v tržaški bolnišnici Burlo Garofalo tečaj za bolniške sestre ONMI. Zainteresirane si lahko ogledajo obvestilo, ki je na razglasnih deskah sedeža ONMI v Trstu in Tržiču ter na županstvu v Gradcu.

Romanje na Barbano

Kot običajno bo v torek 13. avgusta tudi letos romanje slovenskih vernikov k M. B. na Barbano. Zglasite se pri svojem dušnem pastirju. Zjutraj bo spored kot vsako leto, popoldne pa veličastna procesija s kipom barbarske M. B. po otoku. Točnejša navodila v prihodnji številki. Č. g. dušni pastirji oznanite romanje v nedeljo v cerkvi.

Pridite v kar največjem številu. Motor na vozila vsa na Barbano ta dan k slavju M. B.

Strogi predpisi za 10 kilometrski pas

Obmejne oblasti sporočajo, da bodo strogo kaznovani vsi tisti, ki se hočejo okoristiti z obmejnimi propustnicami in potujejo še preko 10 kilometrskega pasu v

notranjost dežele, najsib v Italijo ali Jugoslavijo. Ti kršitelji določil videmskega sporazuma bodo strogo kaznovani. Predvidena je kazen od 3 do 12 mesecev zapora in od 16 do 48 tisoč lir globe. Najmanj kar se tem kršiteljem more zgoditi, pa je odvzem obmejne propustnice.

Sovodnje

Ceravno je praznik Sreca Jezusovega že za nami, smo vendar z veseljem izvedeli, da mislijo Rupenci in Pečani za stoletnico tega praznika prenoviti kapelico s podobo Sreca Jezusovega na Rojrah.

Čeprav stoji nekoliko oddaljena od naše vasi, vendar Sovodenjci večkrat hite mimo te kapelice s tako priljubljeno podobo, ko spravljajo domov seno in otavo z Roj.

Zato želimo in upamo, da ni družine pri nas, ki bi ne rade volje pomagala z ma-

limi prispevki. Posebno oni, ki jim je Sreca Jezusova kjerkoli že pomagala in jih čudežno rešilo tudi iz najbolj težkih zadrž.

Vaščanka

Doberdob

V veselo pričakovanje sv. birmine (5. avgusta) je Bog nenadoma primešal veliko in grenko kapljo žalosti. Nismo še pozabili skrbnega družinskega očeta — Marijo — iz Poljan, — ko nas pretrese že druga in tretja nesreča. V noči od nedelje na ponedeljek se je z motorjem ubil pri Poljanah 24-letni Aldo Gergetič iz Doberdoba; dober, priden in veren fant. Očeta je izgubil že v drugem letu starosti, tako da je uboga mati-vdova še huje občutila strašen udarec nenadne smrti. Tudi za njegovega brata in birmance ter sorodnike je to velika bolečina. Z velikim sočustvom vam vse vasi, zlasti mladine, smo ga v torek pospremili v blagoslovljeno zemljo, da počaka vstajenja od mrtvih in se zopet združi s svojimi dragimi. Počivaj v miru, dragi Aldo! Bog pomagaj in tolaži ostale!

V isti noči sta se z motorjem ponesrečila pri Ronkah tudi Ferletič Jožef in Gergetič Julko. Prvi je dobil zelo hude poškodbe, a upamo, da bo okrevljal v tržaški bolnici.

Sveti Duh naj bi dal res dar moči težko preizkušeni družini. Za takšne žrtve je pripravljeno veliko plačilo v nebesih, pa tudi blagoslov ostalih. — Če le vdano — v luči vere in zaupanja sprejemamo križe, ki nam jih pošilja nebeški Oče.

V devetdnevni, ki jo lepo vodi č. g. Radko Rudež, jezuit, z večernimi mašami in govori, molimo, zlasti za mladino, da bi ji Sv. Duh dal svoje darove. — V ponedeljek, na praznik Marije Snežnice, pa le pridite v Doberdob. Ob 6. 3/4 bo sprejem prevzvišenega g. nadškofa, nato sveta maša; ob 10h slovesna maša s sv. birmo; ob 4h nauk in slovesne večernice. Zvečer lep film »Fermo posta paradiso«. Med dnevom bo pastoralna vizitacija. Bog daj, da bi bilo vse v slavo božjo in veliko korist dušam!

Odkritje v oglejski baziliki

V oglejski baziliki je prišlo nedavno do zanimivega odkritja. Pri popravilnih delih za oltarjem sv. Petra so našli veliko, še dobro ohranjeno fresko, ki predstavlja sv. Luko. Ko so oltar, ki ni imel nobene umetniške vrednosti, odstranili, so odkrili pod njim velik sarkofag. V soboto dne 13. julija so ga ob navzočnosti oglejskega župnika msgr. Coccolina in goriškega nadškofa Ambrosija odprli in skušali dognati, katera velika osebnost je bila položena v ta sarkofag. Po mnenju uprav-

nika bazilike naj bi bil to sarkofag, v katerem so položili Friderika II., ki je bil oglejski patriarh v X. stoletju. Zgodovinski viri poročajo, da je Friderik II. umrl v Ogleju in bil tudi tam pokopan, čeravno niso njegovega grobišnika našli.

Cena bencina bo ostala ista

Nekateri časopisi so v zadnjem času prinesli vest, da se bo cena bencinu znižala. Minister Gava je v senatu zanikal to vest in pojasnil, da bo povpreček 14 lir na liter ostal v veljavi vse do leta 1959. Petrolejske družbe zahtevajo namreč povračilo za izgube, ki so jih imele ob sušni krizi.

OBVESTILA

DRUŠTVO NEPOSREDNIH OBDELovalcev iz STANDREŽA vabi svoje članke, da v nedeljo 4. t. m. plačajo smeti, rabo kmečkih strojev ter mlatilnice. Ob tej priliki lahko vložite prošnjo, da vam dovolijo sekati drva v l. 1958. Čas za prošnjo traja do 15. avgusta t. l. Za to je potrebna posestna pola ali vsaj parcelna številka.

Društvo organizira dvodnevni izlet v Dolomite. Kdor se ga misli udeležiti, naj se vpiše pri odbornikih. Izlet bo 24. in 25. avgusta. Cena vožnje L. 1500.

ROMANJE NA SV. VISARJE iz Gorice se bo vršilo 4. in 5. avgusta. Odhod iz Gorice bo v nedeljo 4. avg. ob 7. uri zjutraj s trga pred kapucinsko cerkvijo. Prijavite se čimprej pri p. Fidelisu.

SOLSKO SKRBNISTVO V TRSTU sporoča, da so objavljene prednostne lestvice prosilcev za poverjena in nadomestna mesta na srednjih šolah s slovenskim učnim jezikom za šolsko leto 1957-1958. Prednostne lestvice so na vpogled od 31. julija do vključno 10. avgusta 1957 na Slovenski višji realni gimnaziji v Trstu, ulica Lazzaretto Vecchio št. 9/II, med 10. in 12. uro dopoldne. Odbor

DAROV ZA MARIJANIŠČE NA OPCLINAH: Dušan in Vera Hmeljak v počastitev spomina pok. Zdenka Lokar darujeta 5000 lir.

Bog porini!

ZA ALOJZIJEVIŠČE: Gdč. N. N. iz Gorice 5000 lir.

Bog porini velikodušni dar!

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpea: trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, več 7% davek na registrskem uradu.

+

Dne 27. julija je v Zürichu (v Švici), po kratki in mučni bolezni, previden s tolažili svete vere, zaspal v Gospodu naš ljubljeni

ZDENKO LOKAR

lesni trgovec.

Pogreb bo danes 1. avgusta ob 17. uri na Kontovelu.

Trst-Ajdovščina, 30. julija 1957.

ZALUJOČA ZENA IN OTROCI

V nedeljo ob 16.30 na Repentabru igra v 5 dejanjih DESETI BRAT

Wilhelm Hünermann:

15

Na božjih okopih

Resnična povest prevedena z dovoljenjem založbe Herder

»Zvoni, kakor je treba.« je pohvalil Martin spodaj. Res, kar pošteno zvoni!« je pritrdil Lipe. Po ulicah v Montbernage so ljudje hitro odpirali okna in poslušali nenavadne zvoke, katere so tako dolgo pogrešali. Mnogi so imeli solze v očeh.

»Nebeški oče, fantje so!« je vzkliknila Bernardova mati prestrašeno; pustila je vse in tekla ven. V vratih bi bila skoraj podrta svojega moža, trgovca z zelenjavo Avgusta Bernarda, ki se je vračal s kupčije. Brhek res ni bil. Zaradi majhne postave ga niso imenovali drugače kot »malek«. Toda srce je imel dobro in pošteno.

»Kaj pa je vendar?« je zaklical začuden, ko je videl, da je njegova žena tako razburjena.

»Fantje so najbrž splezali v zvonik!« je rekla Gusta in stekla na ulico, sklepajoč roke.

»Bodo že prišli spet doli,« se je smejal Bernard dobrodušno. Nato je prislulnil svetlemu, krepkemu glasu Marijinega zvona in obraz se mu je razjasnil. Nenadoma pa je po bliskovito planil v sobo, kamor ga je potegnil nenavaden duh.

»No, likalnik bi bila Gusta pač lahko vzela s perila,« je godrnjal. »Moje dobre rdeče spodnje hlače so uničene!« Zmajal je z glavo in postavil vroče železo na ognjišče.

V Montbernage pa so zvonovi še vedno zvonili.

»Kdo vendar zvoni?« je mrmral sam pri sebi kovač Puisais, ki je baš držal razbujen kos železa v ognju. »Saj zvoni, kot da bi bila šagra, kot da zvonovi ne majajo z vrvmi, temveč kot da bijejo nanje, bijejo s kladivi...« Tu se je nenadoma ves prestrašen ustavil v svojem samogovoru; izpustil je železo, da je padlo na ognjišče, in ponovno zajecal: »...bijejo s kladivi! Sedaj vem, kdo sedi v zvoniku! So pa le korenjaki! Res so korenjaki!« Nato je s klesčami zgrabil kos železa, ga položil na nakovalo in začel tolči nanje kot na boben v taktu zvona, da so iskre plesale. Vedno v taktu Marijinega zvona! »Res so korenjaki!«

Fant je še vedno zvonil. Ni se menil za pot, ki mu je v potokih lil s čela; stisnil je zobe in zvonil, čeprav so roke le še stezka dvigale kladivi.

V klubskih prostorih ob Joubertovem mostu so jakobinci planili pokonci.

»Haj, kdo pa zvoni v Montbernage?« so nahrulili cerkovnika. »Ali tega nereda še ne bo konec?«

»Resnično, zvoni!« je blebetal prestrašeni Klavdij Pascal. Tu pa nekaj ni prav! Saj sem vendar cerkvena vrata zaklenil. Stiri dni jih že nisem odklenil...« Hipoma je obstal in se od groze stresel.

»No, kaj pa je?« so silili vanj revolucionarji.

»To je sam bogasvaruj!« je jecjal cerkovnik in se tresel po vsem telesu.

»Ne bodi smešen!« so se režali jakobinci. Toda mežnar je krčevito stiskal kozarec z žganjem, ki je stal pred njim, in mrmral smrtnobled po vsem obrazu: »Pač! Pač! Hudič

zvoni v Montbernage!« Hlastno je dvignil kozarec z žganjem k ustom in ga v dušku izpraznil.

Marijin zvon je pa kar naprej zvonil.

*

Preko Joubertovega mosta je korakal mož v raztrgani potepuški obleki. Začuden je zmajal z glavo. Nato je pa sklenil roke in začel moliti ob svetih glasovih angelsko česčenje.

Robert je končno ves utrujen povsobil kladivi. Sopiha joč je lovil sapo. Srce mu je burno tolklo in roke so bile svinčeno težke.

Ko se je malo oddahnil, je šele odvezal pas in začel iti navzdol.

»Navzdol je mnogo težje,« je rekel Martin.

»Če se bo prekučnil, si bo zlomil vrat,« je ugotovil Lipe filozofsko mirno.

»Sveta Mati: varuj ga!« je molila mati Bernardova, a kljub vsemu strahu ni odmaknila pogleda s svojega dečka, ki se je pravkar začel spuščati po stranski strehi navzdol.

»Nič več se ne more zgoditi,« je stvarno tolažil Martin.

»Pazite, zdaj bom vrgel kladivi na tla,« je zaklical Robert, ko je dospel do lestve.

»Ne na mojo glavo, če je mogoče!« je zagodrnjal debeluh.

Robert se je pa kljub utrujenosti zadovoljno zasmejal: »Saj bi se gotovo razbili!«

»Dečko, kako sem se bala zate!« je rekla mati potihlo, ko je bil Robert spet na tleh. (Nadaljevanje)